

temporada alta

FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA · GIRONA / SALT

30/40 LIVINGSTONE

Foto: David Ruano

Dossier de l'espectacle

Setmana 10

30/40, LIVINGSTONE

De Sergi López i Jorge Picó

1 de desembre del 2011, 21h

2 de desembre del 2011, 21h

3 de desembre del 2011, 21h

4 de desembre del 2011, 18h

5 de desembre del 2011, 21h

6 de desembre del 2011, 18h

Teatre de Salt

L'any 2005, la parella formada per Sergi López i Jorge Picó, que s'havien conegut anys abans a l'escola parisenca del mestre Jacques Lecoq, va estrenar a Temporada Alta un dels èxits més esclatants del teatre català dels darrers anys, el monòleg d'humor *Non solum*.

López i Picó han tornat a posar en marxa la màquina creativa i estrenen enguany, a Temporada Alta *30/ 40 Livingstone*, una creació, direcció i, aquesta vegada, interpretació, conjuntes, que presenta un explorador que va a la recerca de la peça més preuada, a la recerca del somni, de l'obsessió, una mena de Capità Ahab que busca el que les cròniques expliquen que és l'animal dels animals, invisible fins ara a l'ull humà. Al final, es trobaran, i llavors la vida de tots dos canviarà... sobretot el dia que John McEnroe es va creua en les seves vides. "Aquest és un espectacle d'humor, tennis i antropologia", anuncia la companyia.

Dani Chicano

Foto: David Ruano

Amb tota seguretat, TA ocuparà per sempre més un lloc rellevant en la carrera teatral de Sergi López. És obligat de recordar que en el Festival de Tardor gironí del 2005, l'actor estrenà *Non Solum*, un monòleg de 80/90 minuts, accelerat i estrafolari: un enfilall de situacions desafortunades que posaven a prova la capacitat del intèrpret per donar vida, ell tot sol i "simultàniament", a personatges distints, bastint unes escenes on l'invisible es feia visible i els caràcters canviant se succeïen en un pou de sorpreses sense fons. Les formidables virtuts histriòniques de Sergi López, descobertes el 1986 a *Brams o la kumèdia dels errors* –una farsa que compartia amb Toni Albà–, es veien augmentades i perfeccionades a *Non Solum*, un creixement professional en el que hi tenia, sens dubte, alguna cosa a veure la direcció de Jorge Picó.

Des del 1990 que es van conèixer a París, a l'escola de Jacques Lecoq on estudiaven, Sergi López i Jorge Picó han nuat unes estretes complicitats, fruit de les quals, òbviament, seria el monòleg del 2005, que es passà quatre o cinc anys omplint teatres a vessar. I ara, un resultat de la mateixa entesa és el nou espectacle que se estrenarà a TA i que du el títol enigmàtic de *30-40 Livingstone*. Aquesta vegada, però, no hi ha una divisió del treball sinó una concurrència de funcions: López i Picó comparteixen l'autoria i la direcció de l'espectacle i ambdós són els seus intèrprets.

Inspirat en el cèlebre explorador i missioner David Livingstone (1813-1873), el personatge de Sergi López és un acreditat divulgador de les espècies d'animals més exòtiques del planeta. En l'actualitat, el científic viu obsedit en descobrir un mamífer misteriós, invisible a l'ull humà, alat segons diuen les llegendes que s'han format al seu voltant. Jorge Picó –un dels intèrprets del memorable *Voyageur Immobile* de Philippe Genty– encarna aquesta criatura misteriosa que es manifesta mitjançant un ampli desplegament de llenguatge gestual, mentre que el seu perseguidor és el relator de la història, és a dir, el titular de la paraula. La trobada entre els dos personatges activarà un seguit de metàfores sobre el comportament i les relacions humanes a les quals s'hi poden trobar moltes similituds amb un partit de tennis. Sembla ser que el record de John McEnroe és inevitable. Tota una promesa.

Joan-Anton Benach

La arena, la mesa de naipes, el círculo mágico, el templo, el escenario, la pantalla, la pista de tenis, el tribunal de justicia son todos, en su forma y en su función, terrenos de juego, esto es: lugares prohibidos, aislados, vallados, consagrados, en los que prevalecen reglas especiales. Todos ellos son mundos temporales dentro del mundo ordinario, dedicados a la representación de un acto aparte.

Johan Huizinga, *Homo Ludens*.

Foto: David Ruano

SINOPSI

Un home contemporani, xerraire i contradictori, forçosament insatisfet decideix deixar-ho tot i marxar lluny en busca de grans aventures. Allà és trobarà amb un animal que li revelarà coses de si mateix.

Foto: David Ruano

EL DIRECTOR HA DIT...

30/40, Livingstone és un espectacle d'humor, tennis i antropologia. Un elogi a la dialèctica entre el gest i la paraula. Sergi López aporta la dicció i la contradicció, encarna els esdeveniments i les situacions de l'obra, els dóna resposta amb la paraula o actuant en el silenci i Jorge Picó omple l'espai amb impressions corporals, records mítics, gestos i moviment. Aquest treball des de dos plans diferents produirà un desequilibri interessant. Ens movem entre la crònica i el relat de la fascinant trobada entre un animal (que reuneix les qualitats veritables i imaginàries de l'ésser humà) i un home que s'interroga sobre el seu comportament. Mirar, percebre, comentar, emocionar, posar-se preguntes, escoltar el silenci. És un estudi psicològic a través del gest i les actituds de certs comportaments: On anem quan caminem? Caminar, seure, estar estirat són posicions de l'home i l'animal, però també, com bé ens ensenya Elias Canetti en el seu llibre *Massa i poder*, són aspectes del poder: "L'orgull de l'home que està dret es funda en la sensació de ser lliure i no necessitar cap tipus de suport (...) qui porta llarga estona de peu manifesta certa capacitat de resistència." Resistència? Aquesta paraula ens ressona al Sergi i a mi: humor, riure i resistència, són els eixos d'aquest espectacle. Perquè, senyors del públic i altres assemblees... A què estem jugant? Al tennis? Llavors la vida és una partida, la vida és competició, triomf i trofeu (qui sap si la cornamenta del nostre animal serà lliurada com trofeu un cop mort). Si vas 30,40, en tennis, vol dir que estàs a punt de perdre el joc, (o que has de donar la volta al resultat) Quines són les regles del joc? Hi ha la línia, que no es pot trepitjar. Hi ha una cadira on es pot descansar i des d'on també es pot planejar una revolució. En els jocs senars canviem de camp, com si ens convidessin a posar-nos al lloc de l'altre i a veure les coses des d'una altra perspectiva. Hi ha tot un batalló de gent al nostre servei: aplegapilotes, liniers, netejapistes, nois que et donen tovalloles i aigua. Mai no diuen res però segur que tenen la seva opinió del que està passant. I després hi ha l'àrbitre, que està al capdamunt i que sovint diu "time", temps ... temps, quant de temps ens queda? A nosaltres ens agrada jugar més en terra batuda que en herba; l'herba és per a les vaques. Juguem des del darrere, com el gran Bjorn Borg, i només anem a la xarxa per donar la mà al final del partit. Visca la terra batuda! València, la meva terra batuda. Joc, punt, mort sobtada, falta de peu... regles i més regles... Podem botar? Pel que sembla per tot arreu al voltant nostre s'estan produint canvis que suggereixen que tota la nostra forma de vida està passant ja a ser part de la Història, però estem lligats encara per la creença que el futur serà una versió millorada del present. I mentrestant, segueixen les festes, el còctel i les adulacions a la zona VIP dels tornejos de tennis, tot molt PeoPle. I la paraula que cada minut apareix en els partits, cridada des del més profund de la gola: "NO!"

(En altres països "out", "fora") I per què no? Qui va inventar les paraules? Per a què les usen. Per què hi ha paraules el significat de les quals desconeixem o que ja no signifiquen el mateix que abans? Poincaré diu que "Si coneguéssim les lleis de la vida ens quedaríem parats de veure què senzilles que són". Ens fascina la capacitat de l'humor de mirar les coses com si fos la primera vegada, trobar l'humor en un partit de tennis, mirar un animal i analitzar el seu comportament.

Les hores compartides amb l'animal es convertiran en un camí de revelació i autoconeixement per al nostre Livingstone, ja que moltes vegades quan parlem dels altres estem parlant de nosaltres. Ens importen els motius de la gent, però el que atrau l'ull en teatre és com ens comportem. Des de la seva privilegiada talaia, la mirada cap a l'altre, el nostre explorador descobrirà que el món és ple de regles i prohibicions. I que les prohibicions no es poden desobeir, o sí? Igual que desobeïa John McEnroe cada vegada que sentia la paraula "no". Ens atrau l'antagonisme (explorador versus animal, jugador versus jugador) i més ens atreu el conflicte ja que sense ell, no hi ha canvi social. No estem parlant de violència, de tirar pedres, de fabricar explosius, de cridar imbècil l'àrbitre, de tirar avall les tribunes des d'on s'asseuen els poderosos amb un martini a la mà, sinó d'humor. *30/40, Livingstone*, silenci, *quiet please*, silenci... comença el joc.

Jorge Picó

Foto: David Ruano

FITXA

Direcció **Jorge Picó i Sergi López**

Interpretació **Sergi López i Jorge Picó**

Disseny de llums **Lionel Spycher**

Creació musical **Oscar Roig**

Disseny vestuari i acompanyament escènic **Pascual Peris**

Espai escènic **Jorge Picó i Sergi López**

Disseny casc **Amadeu Ferré i Mas**

Realització casc **Clap Realitzacions S.L.**

Realització escenografia **Rall S. L.**

Cap tècnic **Pep Arumí**

Regidor **Pepe Miró**

Fotografia **David Ruano**

Disseny imatge **Bildi Grafiks**

Producció Executiva **Xochitl de León**

Producció **Setzefetges Associats, S. L.**

Coproducció **Ring de Teatro i Temporada Alta**

Agraïments **Toni Albà, Montse Albà, Montsant Ciurana, Damien Bouvet i Cathy Bouvet**

ESTRENA

<p>Dia i hora 1 de desembre, 21h 2 de desembre, 21h 3 de desembre, 21h 4 de desembre, 18h 5 de desembre, 21h 6 de desembre, 18h</p>	
<p>Lloc Teatre de Salt</p>	
<p>Durada de l'espectacle: 1h 20 min</p>	<p>Preu 28 / 16 €</p>

SERGI LÓPEZ

Va néixer el 22 de desembre de 1965 a Vilanova i la Geltrú (Barcelona). Actor català, Sergi López i Ayats va estudiar interpretació al Teatre del Tret, i acrobàcia a El Timbal, a Barcelona. Del 1990 al 1992 es va traslladar a Paris, per estudiar a l'École International de Théâtre Jacques Lecoq. És allà on s'inicià la relació professional amb en Jorge Picó.

TEATRE

2005 *Non Solum*. Monòleg de creació, dirigit per Jorge Picó. Estrena al festival Temporada Alta de Girona el 10 de novembre del 2005.

2005 *Llenties i marabú* d'Escarlata Circus creació i posada en escena.

1993 *Fins al fons*, espectacle de creació sota la direcció de Toni Albà, distingit amb el Premi de la Crítica de Barcelona.

1991 Fa de pallaso a l'espectacle de circ de carrer *Malakas* d'Escarlata Circus, i un any després s'encarrega de la posada en escena de *Velcro Prupulsu*, nou espectacle de la companyia:

1986 Crea i actua a *Brams o la kumédia dels errors*, dirigit per Toni Albà.

1982 Fa *Els Pastorets* per primera vegada. Diversos autors i diferents personatges. Fins al dia d'avui

CINEMA

Va començar a destacar amb el director Manuel Poirier, amb qui va debutar interpretant un emigrant espanyol a França a *Le petite amie d'Antonio* (1992). Amb Poirier, coincidirà en múltiples ocasions durant tota la seva trajectòria professional, entre elles ... *À la campagne* (1995), *Marion* (1997), *Western* (1997, nominat al premi Cèsar al millor actor promesa, i Premi del Jurat a la Selecció oficial de Cannes). Gràcies al seu protagonisme a *Harry, un amigo que os quiere* (2000), Sergi aconsegueix el Cèsar al millor actor protagonista, i el premi al millor actor europeu de l'any. Altres títols de la seva filmografia són: *Lisboa* (1997) d'Antonio Hernández, *Une Liaison Pornographique* (1999), de Frédéric Fonteyne, *Dirty Pretty Things* (2002), thriller realitzat pel britànic Stephen Frears o *El laberinto del Fauno* (2006), de Guillermo del Toro, *Petit Indi* (2008) de Marc Recha, *Map of Sounds of Tokio* (2009) de Isabel Coixet, *Pa Negre* (2010) de Agustí Villaronga.

FILMOGRAFIA

- 2011** *Les Turfistes* Fabien Onteniente (producció)
- 2011** *Michael Kohlhaas* Arnaud des Pallières (producció)
- 2011** *Quartier Libre* Frederic Fonteyne (post-producció)
- 2011** *Flamingo Dubai*. Delphine Kreuter.
- 2011** *La Proie*. Eric Valette.
- 2011** *Chez Gino*. Samuel Benchetrit.
- 2011** *Le Moine*. Dominik Moll.
- 2010** *Potiche*. François Ozon.
- 2010** *Le café du pont*. Manuel Poirier.
- 2010** *Pa negre*. Agustí Villaronga.
- 2010** *Rendez-vous avec un ange*. Ives Thomas i Sophie Daruvar.
- 2009** *Map of Sounds of Tokio*. Isabel Coixet.
- 2009** *La Regate*. Bernard Bellefroid.
- 2009** *Les derniers jours du monde*. Jean-Marie et Arnaud Larrieu.
- 2009** *Partir*. Catherine Corsini.
- 2009** *Petit Indi*. Marc Recha.
- 2009** *Ricky*. François Ozon.
- 2006** *La Maison*. Manuel Poirier.
- 2006** *Parc*. Arnaud des Pallieres.
- 2006** *El Laberinto del Fauno*. Guillermo del Toro.
- 2005** *Peindre ou faire l'amour*. Arnaud et Jean-Marie Larrieu.
- 2005** *Les Mots bleus*. Alain Corneau.
- 2004** *Chemins de traverse*. Manuel Poirier.
- 2003** *Janis et John*. Samuel Benchetrit.

- 2003** *Rencontré avec le dragon*. Hélène Angel.
- 2002** *Décalage horaire*. Denièle Thompson.
- 2003** *Dirty Pretty Things*. Stephen Frears.
- 2002** *Filles perdudes, cheveux gras*. Claude Duty.
- 2002** *Les Femmes... ou les enfants d'abord*. Manuel Poirier.
- 2001** *Sólo mía*. Javier Balaguer.
- 2001** *Reines d'un jour*. Marion Vernoux.
- 2001** *Le Lait de la tendresse humaine*. Dominique Cabrera.
- 2001** *Hombres felices*. Roberto Santiago.
- 2001** *Te quiero*. Manuel Poirier.
- 2001** *El cielo abierto*. Miguel Alvadalejo.
- 2000** *Harry, un ami qui vous veut du*. Dominik Moll.
- 2000** *Morir (o no)*. Ventura Pons.
- 2000** *Toreros*. Eric Babier.
- 1999** *Ataque verbal*. Miguel Alvadalejo.
- 1999** *Rien a faire*. Marion Vernoux.
- 1999** *Une liaison pornographique*. Frédéric Fonteyne.
- 1999** *Lisboa*. Antonio Hernández.
- 1999** *La nouvelle Ève*. Catherine Corsini.
- 1999** *Entre las piernas*. Manuel Gómez Pereira.
- 1999** *Arde, amor*. Raúl Vega.
- 1998** *Carícies*. Ventura Pons.
- 1997** *Western*. Manuel Poirier.
- 1997** *Rouen, cinq minuts d'arrêt*. Ingrid Gogny.
- 1996** *Marion*. Manuel Poirier

1995 *Attention, fragile*. Manuel Poirier.

1995 ... *à la champagne*. Manuel Poirier.

1992 *La petite amie d'Antonio*. Manuel Poirier.

JORGE PICÓ

Va néixer el 17 d'abril de 1968, a València. Actor, director i autor de teatre valencià, ciutat on va estudiar art dramàtic i filologia anglesa abans de traslladar-se a França el 1990, a L'Escola Internacional de Teatre Jacques Lecoq, on va conèixer i iniciar la relació professional amb en Sergi López.

Gran part de la seva carrera teatral es desenvolupa a França, gràcies a entrar a la Compagnie Philippe Genty i el seu espectacle *Voyageur Immobile*. Després va compaginar el seu treball d'actor de teatre amb la direcció, primer amb Damien Bouvet, amb qui va crear *Clown sur tapis de Salon*, *Chair de Papillon*, *Né i Vox*. I a Espanya va dirigir *Pasionaria* per a Bambalina Titelles, que va guanyar el premi teatres de la Generalitat al millor espectacle del País Valencià del 2001, i va rebre dues nominacions als premis Max 2001.

Compagina la direcció amb l'escriptura, i ha publicat, i la seva última obra va ser *S (Ese)* estrenada a CNA de Mèxic DF per a la seva companyia Ring de Teatro, i que també es va presentar al Teatre Gerald W. Lynch de Nova York. També tradueix teatre, juntament amb el professor Miguel Teruel de la Universitat de València. Del març del 2009 fins al juny del 2011 ha estat el Director Artístic del Teatre Principal de Vilanova i la Geltrú.

ACTOR

2008 *Un tramvia anomenat desig*, de Tennessee William. Dir. Ester Nadal.

2005 *S (ese)*, de Jorge Picó i Haydeé Boetto.

2003 *Joe Zarate te necesita*, de Jorge Picó i Alfonso Amador. Dir. de Jorge Picó.

2003 *Antígona de Sofocles/Anouhill*. Dir. Eusebio Lázaro.

1999 *La mala vida*, d'Alejandro Jornet i Jorge Picó. Dir. Alejandro Jornet.

1999 *Androcles y el león*, de Bernard Shaw. Dir. José Pascual.

1995 *Voyageur immobile*, de Philippe Genty.

1993 *Scarecrow*. Creació col·lectiva. Dir. Linus Tünstrom.

DIRECCIÓ

- 2011** *El Príncep Feliç*. Cia. La Baldufa.
- 2009** *On est pas d'ici*. Cie Luzzie Théâtre.
- 2007** *Vox*, de Damien Bouvet.
- 2006** *El amor del ruiseñor*, de Timberlake Wertenbaker.
- 2005** *Non Solum*, de Sergi López i Jorge Picó.
- 2005** *S (ese)*, de Jorge Picó i Haydeé Boetto.
- 2004** *La rebel·lió dels àngels*, d'Enzo Corman.
- 2003** *Né*, de Damien Bouvet.
- 2001** *Chair de papillon*, de Damien Bouvet.
- 2001** *Pasionaria*, de Bambalina Titelles.
- 1998** *Clown sur tapis de salon*, de Damien Bouvet.

AUTOR TEATRAL

- 2011** *El Príncep Feliç*. Cia. La Baldufa.
- 2009** *On est pas d'ici*. Cie Luzzie Théâtre.
- 2005** *Non Solum*, de Sergi López i Jorge Picó.
- 2005** *S (ese)*, de Jorge Picó i Haydeé Boetto.
- 2003** *Joe Zarate te necessita*, de Jorge Picó i Alfonso Amador.
- 1999** *La mala vida*, d'Alejandro Jornet i Jorge Picó. Dir. Alejandro Jornet.
- 1999** *Cualquier día nos verán soñar*.
- 1998** *Enciéndeme*
- 1997** *Náufragos*

Estranya parella

ta El titular no es refereix a la imatge que acompanya aquestes línies, en què podem veure, l'any 2005, l'actor Sergi López i el director d'escena Jorge Picó en la presentació de l'estrena de *Non solum*, a Salt, sinó a la que formen el duet Sergi López-Guillem Terribas. Dissabte a la nit, en un nou capítol del cicle Espai Obert, del Teatre de Besanó, l'actor i el llibreter van confegir un epíleg de gairebé una hora per a la representació del monòleg que protagonitza l'actor vilanoví, una mena de miracle teatral que ja fa cinc anys que volta. López i Terribas coincideixen, al cap de l'any, en uns quants actes, ja siguin presentacions de films al Truffaut, d'obres de teatre com la que ens ocupa, o fins i tot de premis literaris, com el Just Manuel Casero, o teatrals, com el Quim Masó. Són amics des que l'actor va venir al Truffaut a presentar el film *Western* (*Werbnstern*, en versió Terribas), el 1998. Abans, López ja havia actuat poc abans a la sala La Planeta, d'on es va endur un dolorós record, en una de les representacions de *Brams o la kumèdia dels*

Sergi López i Jorge Picó fa 5 anys al Teatre de Salt, abans de l'estrena de 'Non solum' ■ D.C.

herors, amb Toni Albà, quan, en l'escena final de la funció, es va menjar una de les columnes que hi ha entre les cametes negres. Tres punts i a córrer. L'anècdota és invariablement comentada en cada trobada, com també la de la catifa vermella de Canes, en què López, aleshores sense haver viscut cap catifa vermella, sentint els fotògrafs que el cridaven pel nom va pensar que per allà hi havia algú de Vilanova que el coneixia. Gràcies a l'Espai Obert, però, a més de gaudir novament de l'estranya parella, vam poder saber que López es va empescar *Non solum*, juntament amb Jorge Picó, per tornar a trepitjar escenari després d'un llarg període d'abstinència teatral, a causa dels compromisos cinematogràfics. "Jo no volia, però, fer personatges –va explicar–, volia actuar, però sense complexitats, no volia explicar històries, volia fer una cosa més estripada, més estranya, i en aquest sentit el llenguatge del teatre té més possibilitats d'anar més lluny que el del cinema, perquè l'espectador accepta millor les convencions". Transformar el teatre en un "espai viscut", perdre-li el respecte, és una de les premisses per fer una bona feina, tot i que no evita els nervis, perquè el mateix actor reconeix que, fins al centenar de funcions d'un espectacle, abans de sortir hauria agraït tenir a mà un botó que, en prémer-lo, li permetés desaparèixer automàticament, per aparèixer en el bar de davant del teatre prenent una canya. López és algú pròxim, espontani, amb una agilitat mental remarcable, que és capaç de parlar de la seva feina sense rastre de fatuïtat, la qual cosa s'agraeix, i més si després d'una funció d'un espectacle que requereix una notable exigència mental i física –malgrat que, aparentment, el que fa no sigui difícil–, està disposat a compartir les seves impressions amb el públic que es queda al teatre. Vetllada completa. ■

Teatre

Coordina Laura Serra
lserra@timeout.cat

Sergi López i Jorge Picó tornen al festival Temporada Alta per la porta gran.

Dr. Livingstone, suposo

Sergi López i Jorge Picó estrenen nou espectacle sis anys després de 'Non solum'. L'Andreu Gomila fa el cafè amb ells a Vilanova i la Geltrú.

Ho confesso: no havia estat mai a Vilanova i la Geltrú, però poder parlar una estona amb Sergi López i Jorge Picó bé val anar fins a Sants i agafar el tren de rodalia. Tots dos són d'aquesta població del Garraf i encara que estiguin a punt d'estrenar al Teatre de Salt *30/40*, *Livingstone*, assagen a casa, al Principal, un bell escenari que dirigeix Picó fins fa un mesos i que s'ha quedat amb 300.000 euros de pressupost. Cosetes de la crisi... Els trobem dinant davant del teatre. M'hi acostó i els dic: "Sergi López, suposo". I em conviden a seure.

El primer que em ve al cap és preguntar-los com és possible que no haguessin fet cap espectacle nou, sis anys després de l'estrena de *Non solum* al mateix festival Temporada Alta. Doncs passa que, tot i el que es pugui pensar ara, el muntatge no va arrencar fins que Sergi López va suspendre les funcions del TNC cap a finals del 2008 per problemes de veu. Vaja, sense voler, es va crear una

necessitat brutal de veure'l. Fins al punt que, recorda, va actuar després a Perpinyà. "I venia gent de Barcelona a veure'm".

La qüestió és una altra: com és possible que un dels millors actors del país, que ha guanyat premis cinematogràfics a França i ha treballat amb els millors directors continentals, no sovintegi més els teatres catalans? Doncs la resposta és clara: "Si tinc cinc mesos lliures, entre pel·lícula i pel·lícula, prefereixo crear un

espectacle que fer d'Otel·lo. La creació dona sentit a la meua feina. A més, ens va molt la marxa, al Jorge i a mi. I això que fem és com escriure una novel·la sense saber com acabarà".

Picó admet, a més, que Sergi López "escriu molt", i el compara amb un actor, director i autor napolità, Eduardo De Filippo. D'aquí que poguem dir que *30/40*, *Livingstone* és una obra feta a quatre mans. A *Non solum* només López ocupava l'escenari i Picó

estava entre bambolines. Aquí, els veurem a tots dos damunt un terra de vellut verd, encara que sigui el primer qui s'emporti el protagonisme de la paraula. "Estem junts -aclareix López-, però mai en el mateix nivell. Jo parlo molt i ell escolta. Ell existeix però és fruit de la meua imaginació".

La nova obra del duet López-Picó no és tan fragmentària, tan d'esquetxos, com *Non solum*. Hi ha una història, la del Livingstone protagonista, "un home

“

Si tinc cinc mesos lliures, prefereixo fer un espectacle de creació que fer d'Otel·lo

contemporani que, com tot, està en crisi i vol canviar de vida". El *30/40* del títol és una picada d'ullet al tennis, l'esport preferit de Picó, i a una convenció, unes regles, que podrien haver-se dit IVA, PIB o TAE. Així que tenim dos elements, que encarnen un diàleg entre dos mons, el de les regles (*30/40*) i el de la natura, l'instint, la llibertat (*Livingstone*).

L'humor és el punt on es troben Picó i López. "Abans d'assajar, llegim el diari", apunta el segon. "No podem encadenar tres frases sense pensar en l'humor", confessa López, que admet no suportar la idea de l'entreteniment pur i dur, el que no molesta ningú. "L'humor ha de sacsejar alguna cosa", afegeix López. I Picó recorda una frase providencial de Dario Fo: "Si ets un bon còmic, has d'acabar a la presó".

30/40, LIVINGSTONE

Teatre de Salt

Del 1 al 5 de desembre

TEMPORADA ALTA 2011 – FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA

Més informació

- www.temporada-alta.net
- www.facebook.com/temporadaalta
- www.twitter.com/temporadaalta
- www.flickr.com/photos/temporada-alta
- www.youtube.com/temporadaalta2011
- www.apuntsdetemporada.cat

Venda d'entrades a partir del 15 de setembre a les 10h

- Terminals ServiCaixa
- www.servicaixa.com i www.temporada-alta.net
- Telèfon: 902 33 22 11
- No s'admeten devolucions o canvis d'entrades
- Horari taquilles
 - o De forma excepcional, del 13 al 16 de setembre inclosos, l'horari de totes les taquilles, inclosa la de la Sala La Planeta, serà de 10 a 17h
 - o Teatre Municipal de Girona: de dimarts a divendres de 13 a 17h
 - o Auditori Palau de Congressos: de dimarts a divendres de 12 a 14h
 - o Teatre de Salt: de dimarts a divendres de 20 21h
 - o A tots els espais d'actuació, venda fins una hora abans de l'espectacle

Abonaments a partir del 13 de setembre a les 10h

- Només a taquilla i al telèfon 902 888 390
 - o AB 10: 25% de descompte. A partir de 10 espectacles
 - o AB 6: 20% de descompte. A partir de 6 espectacles

Descomptes (excepte espectacles de públic familiar)

- Aturats, jubilats, majors 65 anys, menors 26 anys, Carnet Jove, La Vanguardia i Club Tr3sC: 15% de descompte. Taquilles i canals.
- Alumnes UdG i socis GEiEG: 15 % de descompte.
- Qltura Jove: entrades a 3€ (limitades, per espectacles a Girona). Taquilla.

Persones amb mobilitat reduïda

Per tal de garantir una atenció adequada a les seves necessitats és recomanable trucar prèviament als telèfons de la sala corresponent.

Espais d'actuació

GIRONA

TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA
Plaça del Vi, 1 – Tel. 972 419 018 / 019

AUDITORI DE GIRONA
Pg. de la Devesa, 35 – Tel. 872 08 07 09

SALA LA PLANETA
Pg. Canalejas, 3 – Tel. 972 20 77 54

CENTRE CULTURAL LA MERCÈ
Pujada de la Mercè, 12 – Tel. 972 22 33 05

PAVELLÓ FONTAJAU
Av. J. Tarradellas, 22-24 - Tel. 972 22 61 36

SALA PLATEA-TOURMIX
Jeroni Reial de Fontclara, 4 – Tel. 972 22 72 88

CARPA DE CIRC - FONTAJAU
Rambla Sant Cugat, 2

SALT

TEATRE DE SALT
Plaça Sant Jaume 6-8 – Tel. 972 40 20 04

SALA LA MIRONA
Amnistia Internacional s/n. - Tel. 972 20 01 22

FACTORIA COMA CROS
Sant Antoni, 1

SANT GREGORI

ESPAI LA PINEDA
Zona La Pineda s/n - Tel. 972 22 61 36

CELrà

L'ANIMAL A L'ESQUENA
Mas Espolla, s/n

BESCANÓ

TEATRE DE BESCANÓ
Major, s/n - Tel. 972 44 00 05